

אבא היקר,

אני לא יודע אפילו מאיפה להתחיל. ביקשת ממני שבהספדים שלך לא יגידו דברים לא נכונים ולא יגזימו. הצעתי לך לכתוב עבורי את ההספד, אבל כמו הרבה דברים אחרים, לא הספקת.

בזכות חיים ורותי אייכנשטיין זכיתי לבלות איתך הרבה בשנה וחצי האחרונים והיו לנו המון שיחות. לא תמיד ראינו עין בעין את הכל ובעיקר בנושא הדרכים להתמודד עם המחלה, אבל למרות חילוקי הדעות היה לנו כבוד הדדי רב. בהסתכלות לאחור, אני חייב לומר שבמקרה שלך אתה צדקת. כשגילינו את מחלתך, אנשים ריאליים כמו פרופ' וולף ה' יחייהו ויזכהו בכל הטוב שבעולם, ידעו שהסיכוי שלך לחיות יותר ממספר שבועות בודדים נמוכים מאוד. אבל אתה עם העקשנות שלך אמרת לכל מי שרצה או לא רצה לשמוע שאתה מתכוון להילחם עד הסוף כי "יפה שעה אחת בעולם הזה יותר מכל העולם הבא" ובסוף הספקת בשנה וחצי האחרונות כל-כך הרבה דברים שהיו חשובים לך, חגגת יום הולדת 70, חיתנת נכדה, זכית לראות את צאצאך מתקדמים, התעניינת בכל פרט בחיים של ילדיך.

הספדים נועדו כדי שהשומעים יילמדו ממעשיך. ולכן, אני רוצה לספר למאות שהגיעו היום קצת מי היה אבא שלנו.

אבא, היית אהוב על המשפחה, הקהילה, החברים לעבודה, המנהלים והעובדים שלך והכי הרבה על תלמידיך. הדברים שאיפיינו אותך הכי הרבה הם:

- דובר אמת – גם אם לא תמיד נעימה
- בעל לשון נקיה – תמיד דאגת איך אומרים ומה אומרים. לדוגמא: שנאת את המילה חילוני, אמרת שהמילה שצריך להשתמש בה הוא "חובש כיפת השמים"
- מתרחק מלשון הרע ורכילות כמו מאש
- אוהב מאוד ללמוד מכל אחד ומכל מצב ועוד יותר אוהב מאוד ללמד כל אחד
- איש חסד – מעטים האנשים שיודעים כמה אתה ואמא השקעתם גם בימי מחלתך בקרן הצדקה ולעשות הכל על-פי הכללים שבשמם מינו אותך. אני זוכר יום שישי אחד כשכבר כאב לך מאוד וביקשת ממני לקחת אותך ברכב כדי לחלק תלושים. ביקשתי שתיתן לי את הכתובות ואני אלך אבל לא רק שלא נתת לי כתובת אלא נסעת איתי והגענו למקום שחשבת שמספיק קרוב עבורך והלכת לבד ובלבד שאני לא אדע מי מקבל תמיכה מהקרן.

החודשיים וחצי האחרונים היו מאוד קשים לך כי כל ימיך האמנת שצריך להילחם בסרטן אך הרופא הודיע לך שאין לו יותר איך לטפל בך. לאחר שאספת את עצמך התחלת לנסות להספיק מה שחשוב באמת וכשכתבת לנו מהם הדברים הללו הם היו (ואני מצטט אותך) "קשר עם הקב"ה, קשר עם משפחה וחברים, אהבת הארץ, והתגלות ה' בעולמו", אני תקווה שאנחנו נוכל להעביר את הערכים הללו למשפחתנו כי כמו שתמיד אמרת, אנחנו רק חלק אחד מהפאזל השלם.

אני רוצה לנצל את הבמה הזאת לעוד שני דברים בשמך, הראשון פנייה למשפחה והשני פנייה לחברים:

- אחים ואחיות יקרים, אני יודע שכולנו שונים זה מזה ועם זאת אני חושב שעם הרבה אהבה, ענווה וסבלנות נוכל לעבור את התקופה הקרובה כמו שאבא רצה ביחד ומתוך אהבה וכבוד הדדיים.
- אני רוצה בשם אבא להודות להמון אנשים. בדרך כלל כשאומרים שמות שוכחים אנשים אך אני מקווה שה' יסייע בידי לא לשכוח אף אחד. ראשונה לאמא שעשתה בשבילך הכל. אח"כ ולא לפי שום סדר חשיבות, חיים ורותי אייכנשטיין שהקיפידו לבוא פעם בשבוע לפחות מאלון שבות כדי לבקר אותך ועשו מעל ומעבר. לרב ולרבנית דרשביץ שהיו שם בשבילכם, ללורה וערן הרצוג הליווי הרפואי המשפחתי, לג'ודי וגרי ניומן לליסה ויחיאל קולמן לרב אילן ולקהילה המחבקת שהרי כתוב טוב שכן קרוב מאח רחוק. לצוות הרפואי בסורוקה ובאיכילוב שכל אחד מכם מלאך ולצוות ההוספיס שעושה עבודת קודש. למשפחת מעוף שנתנו לך אפשרות ללמד כל זמן שהרגשת שאתה יכול. ואחרון אחרון חביב, שעה היקר. אני מקנה בך על הזכות הגדולה שיש לך על שהחלטת לעלות ארצה לבד ולבוא לבאר שבע ולטפל באבא

בשעות הקריטיות ביותר תוך ויתור על החיים האישיים שלך. מי ייתן ותזכה בקרוב למצוא את זוגתך ולבנות יחד בארץ את ביתכם.

אבא, עכשיו יש לך משימה חדשה. אתה מהשמיים צריך להרעיש עולמות למען כבוד ישראל, לשמור על אמא, לדאוג לכל הצאצאים שלכם שימשיכו להאיר את העולם כמו שחינכתם אותנו.

תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים. אוהבים מאוד וכבר מתגעגעים.